

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

NÕUKOGU DIREKTIIV 1999/32/EÜ,

26. aprill 1999,

mis käsitleb väävlisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ

(EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/33/EÜ, 6. juuli 2005	L 191	59	22.7.2005
► <u>M3</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 219/2009, 11. märts 2009	L 87	109	31.3.2009
► <u>M4</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/30/EÜ, 23. aprill 2009	L 140	88	5.6.2009
► <u>M5</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/33/EL, 21. november 2012	L 327	1	27.11.2012

NÕUKOGU DIREKTIIV 1999/32/EÜ,

26. aprill 1999,

mis käsitleb väävlisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 130s lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- (1) asutamislepingu artikli 130r põhimõtete alusel teostatava ühenduse keskkonnapoliitika eesmärk ja põhimõte, mis on sätestatud keskkonda käsitlevates tegevusprogrammides ning eriti viiendas keskkonnaalases tegevusprogrammis, ⁽⁴⁾ on eelkõige tõhusalt kaitsta kõiki inimesi tunnustatud ohtude eest, mis tulenevad vääveldioksiidiheitmetest, ning kaitsta keskkonda, vältides kriitilist saastekoormust ja saastetaset ületavat väävlisadestumist;
- (2) asutamislepingu artiklis 129 on ette nähtud, et tervisekaitse nõuded peavad olema ühenduse muu poliitika koostisosa; samuti on asutamislepingu artikli 3 punktis o ette nähtud, et ühenduse tegevus peab kaasa aitama tervisekaitse kõrge taseme saavutamisele;
- (3) vääveldioksiidiheitmetel on märkimisväärne osa ühenduse hapestumisprobleemis; vääveldioksiidil on ka otsene mõju inimeste tervisele ja keskkonnale;
- (4) hapestumine ja atmosfääris leiduv vääveldioksiid kahjustavad tundlikke ökosüsteeme, vähendavad bioloogilist mitmekesisust ja kahandavad puhkamisväärtusi ning kahjustavad taimekasvatust ja metsade kasvu; linnades sadavad happevihmad võivad oluliselt kahjustada ehitisi ning arhitektuuripärandit; vääveldioksiidi saaste võib märkimisväärselt mõjutada ka inimeste tervist, eriti nende inimrühmade tervist, kes põevad hingamisteede haigusi;
- (5) hapestumine on piiriülene nähtus, mis nõuab nii ühenduse, riigi kui ka kohalikke lahendusi;
- (6) vääveldioksiidiheitmed aitavad kaasa tahkete osakeste moodustumisele atmosfääris;

⁽¹⁾ EÜT C 190, 21.6.1997, lk 9 ja EÜT C 259, 18.8.1998, lk 5.

⁽²⁾ EÜT C 355, 21.11.1997, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 13. mai 1998. aasta arvamus (EÜT C 167, 1.6.1998, lk 111), nõukogu 6. oktoobri 1998. aasta ühine seisukoht (EÜT C 364, 25.11.1998, lk 20) ja Euroopa Parlamendi 9. veebruari 1999. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT C 138, 17.5.1993, lk 5.

▼B

- (7) ühendus ja üksikud liikmesriigid on ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni lepinguosalised; ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni teises protokollis piiriülese vääveldioksiidisaaste kohta nähakse ette, et lepinguosalised peaksid vääveldioksiidi heitmeid vähendama vastavalt 30 % või enam, nagu see oli määratletud esimeses protokollis, ning ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni teine protokoll põhineb eeldusel, et mõnel tundlikul alal jätkatakse kriitilise saastekoormuse ja saastetaseme ületamist; kui soovitakse järgida viienda keskkonnavalase tegevusprogrammi eesmärke, tuleb võtta vääveldioksiidiheitmete vähendamiseks täiendavaid meetmeid; seetõttu peaksid osalisriigid edaspidi märkimisväärselt vähendama vääveldioksiidiheitmeid;
- (8) õlis ja söes vähesel hulgal looduslikult esinevat väävlit on aastakümnete jooksul peetud vääveldioksiidiheitmete valdavaks allikaks, need heitmed on happevihmade peamised tekitajad ning paljudes linna- ja tööstuspiirkondades esineva õhusaaste suurimad põhjustajad;
- (9) komisjon on hiljuti avaldanud teatise, mis käsitleb tasuvat strateegiat võitluses hapestumise vastu ühenduses; teatavate vedelkütuste põlemisest tekkivate vääveldioksiidiheitmete kontrollimine on määratletud selle tasuva strateegia lahutamatu osana; ühendus tunnustab, et on vaja meetmeid ka kõigi teiste kütuste osas;
- (10) uuringud on näidanud, et kasu, mida saadakse väävliheitmete vähendamisel kütuste väävlisisalduse vähendamise teel, on tihti märkimisväärselt suurem kui käesolevast direktiivist tööstusele tulenevad hinnangulised kulud, ja vedelkütuste väävlisisalduse vähendamise tehnoloogia on olemas ning see on ennast hästi tõestanud;
- (11) vastavalt asutamislepingu artiklis 3b osutatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele ei saa eraldi tegutsevad liikmesriigid tõhusalt vähendada teatavate vedelkütuste põletamisest tekkivaid vääveldioksiidiheitmeid; kooskõlastamata tegevus ei taga soovitud eesmärgi saavutamist, võib põhjustada soovimatuid tagajärgi ning tuua kaasa märkimisväärse ebakindluse mõjutatud kütusetoodete turul; seoses vajadusega vähendada vääveldioksiidiheitmeid kõikjal üle ühenduse on tõhusam võtta meetmeid ühenduse tasandil; käesolev direktiiv piirdub miinimumnõuetega, mis on vajalikud soovitava eesmärgi saavutamiseks;
- (12) nõukogu 23. märtsi 1993. aasta direktiivis 93/12/EMÜ, milles käsitletakse teatavate vedelkütuste väävlisisaldust,⁽¹⁾ paluti komisjonil esitada nõukogule ettepanek gaasiõli väävlisisalduse madalamate piirnõuete ja lennukipetrooli uute piirnõuete

(¹) EÜT L 74, 27.3.1993, lk 81.

▼B

kohta; tasuvusuuringute põhjal on kohane kehtestada teiste vedelkütuste, eelkõige raskete kütteõlide, laevamasuudi, laeva kergete kütteõlide ja gaasiõlide väävlisisalduse piirmäärad;

- (13) kooskõlas asutamislepingu artikliga 130t ei tohiks see direktiiv takistada liikmesriikidel säilitamast või kasutusele võtmast ka karmimaid kaitsemeetmeid; need meetmed peavad olema kooskõlas asutamislepinguga ja neist tuleb teatada komisjonile;
- (14) enne uute ja karmimate kaitsemeetmete võtmist peab liikmesriik teatama komisjonile uute meetmete eelnõud kooskõlas nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiiviga 83/189/EMÜ, milles on sätestatud tehnilisi standardeid ja eeskirju puudutava teabe esitamise kord; ⁽¹⁾
- (15) raske kütteõli väävlisisalduse piirmäära kehtestamisel on kohane sätestada erandid nendele liikmesriikidele ja piirkondadele, mille keskkonnatingimused seda võimaldavad;
- (16) raske kütteõli väävlisisalduse piirmäära kehtestamisel on kohane sätestada erandid ka nende kasutamisele põletusseadmetes, mis vastavad heitmete piirväärtustele, mis on kehtestatud nõukogu 24. novembri 1988. aasta direktiivis 88/609/EMÜ teatavate suurtest põletusseadmetest lähtuvate saasteainete õhku pääsemise piiramise kohta; ⁽²⁾ seoses direktiivi 88/609/EMÜ peatselt tehtavate muudatustega võib olla vajalik ka käesolev direktiiv läbi vaadata ning teha selle teatavatesse sätetesse muudatusi, kui see on kohane;
- (17) käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 3 punkti i alapunkti c rakendusala välja arvatud rafineerimistehaste põletusseadmete puhul ei tohi nende seadmete vääveldioksiidiheitmete keskmine ületada direktiivis 88/609/EMÜ või selle direktiivi mis tahes tulevases muudatuses kehtestatud piirmäärasid; käesoleva direktiivi rakendamisel peaksid liikmesriigid pidama silmas, et kütuste asendamine, välja arvatud artikli 2 alusel, ei tohiks tuua kaasa hapestavate saasteainete heitmete suurenemist;
- (18) gaasiõlide väävlisisalduse 0,2 %-line piirväärtus on juba kehtestatud direktiivi 93/12/EMÜ alusel; see piirväärtus tuleks muuta 0,1 %-liseks kuni 1. jaanuarini 2008;
- (19) vastavalt 1994. aasta ühinemisaktile on Austriale ja Soomele tehtud alates ühinemise päevast neljaks aastaks erand seoses direktiivi 93/12/EMÜ sätetega gaasiõli väävlisisalduse osas;
- (20) meretranspordis merelaevadel kasutatavate gaasiõlide väävlisisalduse 0,2 %-line piirväärtus (alates aastast 2000) ja 0,1 %-line piirväärtus (alates aastast 2008) võivad kaasa tuua tehnilisi ja majanduslikke probleeme Kreekas kogu selle territooriumil,

⁽¹⁾ EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 96/139/EÜ (EÜT L 32, 10.2.1996, lk 31).

⁽²⁾ EÜT L 336, 7.12.1988, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 94/66/EÜ (EÜT L 337, 24.12.1994, lk 83).

▼B

Hispaanias Kanaari saartel, Prantsusmaal Prantsuse ülemeredepartemangudes ja Portugalis Madeira ja Assoori saarestikus; Kreekale, Kanaari saartele, Prantsuse ülemeredepartemangudele ning Madeira ja Assoori saarestikule tehtaval erandil ei tohiks olla negatiivne mõju meretranspordis kasutatava gaasiõli turule ning tuleb tagada, et meretranspordis kasutatava gaasiõli eksport Kreekast, Kanaari saartelt, Prantsuse ülemeredepartemangudest ning Madeira ja Assoori saarestikust teistesse liikmesriikidesse vastaks importivas liikmesriigis kehtivatele nõuetele; seetõttu tuleks Kreekale, Kanaari saartele, Prantsuse ülemeredepartemangudele ning Madeira ja Assoori saarestikule teha erand meretranspordis kasutatava gaasiõli väävlisisalduse piirväärtuse osas;

- (21) kõrge väävlisisaldusega laevamasuudi põletamisega laevanduses tekkivad väävliheitmed põhjustavad vääveldioksiidi saastet ja hapestumisprobleeme; ühendus toetab jätkuvalt SO_x-heitmete suhtes tundlike piirkondade tõhusamat kaitsmist ja laevamasuudi normaalse piirväärtuse vähendamist (seniselt 4,5 %lt) MARPOLi konventsiooni raames praegu peetavatel ja tulevastel läbirääkimistel Rahvusvahelises Mereorganisatsioonis (IMO); tuleks jätkata ühenduse algatust muuta Põhjameri/La Manche'i väin madala SO_x-heitmete tasemega eripiirkonnaks;
- (22) on vaja põhjalikumalt uurida hapestumise mõju ökosüsteemidele ja inimorganismile; ühendus toetab selliste teadusuuringute korraldamist teadusuuringute viienda raamprogrammi ⁽¹⁾ raames;
- (23) häirete tekkimisel toorõli, petrooleumitoodete või muude süsivesinike tarnimisel võib komisjon lubada liikmesriigi territooriumil kõrgema piirmäära kohaldamist;
- (24) liikmesriigid peaksid looma käesoleva direktiivi sätete täitmise järelevalveks kohase mehhanismi; aruanded vedelkütuste väävlisisalduse kohta tuleks esitada komisjonile;
- (25) selguse huvides on vaja muuta direktiivi 93/12/EMÜ,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk ja rakendusala

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on vähendada teatavate vedelkütuste põletamisel tekkivaid vääveldioksiidiheitmeid ning sel teel nõrgendada kõnealuste heitmete kahjulikku toimet inimestele ja keskkonnale.

⁽¹⁾ EÜT L 26, 1.2.1999, lk 1.

▼ M2

2. Teatavate toornaftast saadud vedelkütuste põletamisel tekkivate vääveldioksiidi heitmete vähendamine saavutatakse siis, kui kõnealuste kütuste kasutamise eeldusena liikmesriikide territooriumil, territoriaalvetes, majandusvööndites ja heitkoguste kontrolli piirkondades kehtestatakse nende väävlisisalduse piirmäärad.

Käesolevas direktiivis kehtestatud toornaftast saadud vedelkütuste väävlisisalduse piirmäärasid ei kohaldata:

- a) kütuste suhtes, mida kasutatakse teadusliku uurimise või katsetamise eesmärgil;
- b) enne lõplikku põletamist töötlemiseks mõeldud kütuste suhtes;
- c) rafineerimistehastes töödeldavate kütuste suhtes;
- d) kütuste suhtes, mida kasutatakse ja viiakse turule ühenduse äärepoolseimates piirkondades, niivõrd kui asjaomased liikmesriigid tagavad, et nendes piirkondades:

— peetakse kinni õhu kvaliteedi normidest,

— ei kasutata raskeid kütteõlisid, mille väävlisisaldus ületab 3 % massist;

- e) kütuste suhtes, mida kasutatakse sõjalaevadel või muudeks sõjaväelisteks eesmärkideks kasutatavatel laevadel. Iga liikmesriik püüab siiski tagada, et nende laevade käitamine, niivõrd kui see on mõttekas ja teostatav, oleks kooskõlas käesoleva direktiiviga, võttes asjakohaseid meetmeid, mis ei mõjuta nende laevade käitamist ega opereerimisvõimet;
- f) kütuse igasuguse kasutamise suhtes laeval, kui see on spetsiaalselt vajalik laeva ohutuseks või elupäästmiseks merel;
- g) kütuse igasuguse kasutamise suhtes laeval, mis on tingitud laeva või selle seadmete kahjustusest, niivõrd kui kahjustuse tekkimisel on võetud tarvitusele kõik mõeldavad abinõud, et vältida heitkoguste suurenemist või neid nii palju kui võimalik vähendada ja kui on võetud kõik meetmed kahjustuse kõrvaldamiseks nii kiiresti kui võimalik. Seda sätet ei kohaldata, kui reeder või kapten tegutses kahju tekitamise tahtlusega või kergemeelselt;

▼ M5

- h) kütuste suhtes, mida kasutatakse laevadel, kus rakendatakse heitevähendusmeetodeid vastavalt artiklitele 4c ja 4e, ilma et see piiraks artikli 3a kohaldamist.

▼ B*Artikkel 2***Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

▼ M5

- 1) *raske kütteõli*:

— igasugune toornaftast saadud vedelkütus – välja arvatud laevakütused –, mis vastab CN-koodide 2710 19 51 kuni 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39 määratlusele, või

▼ M5

- igasugune toornaftast saadud vedelkütus, välja arvatud punktides 2 ja 3 määratletud gaasiõli, mis oma destillatsiooniulatuselt kuulub kütusena kasutatavate raskeõlide kategooriasse, mille mahust üle 65 % (kaasa arvatud destillatsioonikaod) destilleerub temperatuuril 250 °C ASTM D86 meetodi järgi. Kui destillatsiooni ei saa ASTM D86 meetodi järgi kindlaks määrata, klassifitseeritakse naftasaadus samuti raske kütteõlina;

2) *gaasiõli*:

- igasugune toornaftast saadud vedelkütus – välja arvatud laevakütused –, mis vastab CN-koodide 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 või 2710 20 19 määratlusele, või
- igasugune toornaftast saadud vedelkütus – välja arvatud laevakütused –, mille mahust destilleerub ASTM D86 meetodi järgi temperatuuril 250 °C vähem kui 65 % (kaasa arvatud destillatsioonikaod) ja temperatuuril 350 °C vähemalt 85 % (kaasa arvatud destillatsioonikaod).

Käesolev määratlus ei hõlma diislikütust, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/70/EÜ (bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta)⁽¹⁾ artikli 2 punktis 2. Käesolev määratlus ei hõlma ka kütuseid, mida kasutatakse väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates ja põllumajandustraktorites.

▼ M4

- 3) *laevakütus* — igasugune laeval kasutamiseks ette nähtud ja/või laeval kasutatav toornaftast saadud vedelkütus, sealhulgas kütus, mis vastab ISO 8217 määratlusele. See hõlmab toornaftast saadud vedelkütust, mida kasutatakse siseveelaevadel või väikelaevadel, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiivis 97/68/EÜ (väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta)⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. juuni 1994. aasta direktiivis 94/25/EÜ (väikelaevu käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta),⁽³⁾ kui need laevad on merel;

▼ M5

- 3a) *laeva diislikütus* — igasugune laevakütus, mis vastab ISO 8217 I tabelis esitatud DMB kvaliteediklassi määratlusele, välja arvatud väävlisisaldust käsitleva viite osas;
- 3b) *laeva kerge kütteõli* — igasugune laevakütus, mis vastab ISO 8217 I tabelis esitatud DMX, DMA ja DMZ kvaliteediklassi määratlusele, välja arvatud väävlisisaldust käsitleva viite osas;

⁽¹⁾ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58.

⁽²⁾ EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15.

▼ M2

- 3c) *MARPOL* — 1973. aasta rahvusvaheline konventsioon laevade põhjustatud merereostuse vältimise kohta 1978. aasta protokollide redaktsioonis;
- 3d) *MARPOLi VI lisa* — lisa, pealkirjaga “Eeskirjad laevade põhjustatud õhusaaste vältimiseks”, mis lisati *MARPOLi* konventsioonile 1997. aasta protokolliga;
- 3e) *SOx heitkoguste kontrolli piirkonnad* — IMO poolt *MARPOLi* VI lisas sellistena määratletud piirkonnad;
- 3f) *reisilaev* — iga laev, mis veab rohkem kui 12 reisijat; kusjuures reisijaks loetakse iga isikut, välja arvatud:
- i) kapten ja laevapere liikmed või muud isikud, kes on laeva huvides tööle võetud või laeva pardal tegevad, ja
 - ii) alla 1-aastased lapsed;
- 3g) *liinivedu* — reisilaevade järjestikused ülesõidud kahe või enama sama sadama vahel või ilma vahepeatusega järjestikused ülesõidud väljumise ja saabumisega ühes ja samas sadamas kas
- i) avaldatud sõiduplaani alusel või
 - ii) nii regulaarselt või sageli, et ülesõite võib pidada süstemaatiliseks;
- 3h) *sõjalaev* — riigi relvajõudude hulka kuuluv laev, mis kannab oma riigi sõjalaevade riikkondsuse väliseid tunnuseid; laeva käsutab ohvitser, kes on vastava riigi teenistuses ja kelle nimi esineb relvajõudude vastavas auastmete nimekirjas või mõnes samaväärses nimekirjas; laeva meeskond on allutatud sõjaväelisele distsipliinile;
- 3i) *laevad sadamakai ääres* — laevad, mis on kindlalt kinnitatud või ankrus ühenduse sadamas lasti pealevõtmiseks või mahalaadimiseks või reisijate majutamiseks, kaasa arvatud aeg, mil neid ei lastita;

▼ M4

▼ M2

- 3k) *turuleviimine* — pardal põletamiseks ette nähtud laevakütuse tarnimine või kättesaadavaks tegemine kolmandatele isikutele tasu eest või tasuta liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluval alal. Selle hulka ei loeta laevakütuse tarnimist või kättesaadavaks tegemist kütuse väljaveo eesmärgil laeva tankides;
- 3l) *äärepoolseimad piirkonnad* — Prantsuse ülemeredepartemangud, Assoorid, Madeira ja Kanaari saared vastavalt asutamislepingu artiklile 299;

▼ M5

- 3m) *heitevähendusmeetod* — igasugune laevale paigaldatav seadmestik, materjal, seade või aparaat või muu protseduur, alternatiivne kütus või nõuete täitmise meetod, mida kasutatakse alternatiivina väikese väävlisisaldusega laevakütusele ning mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele ning on kontrollitav, mõõdetav ja jõustatav;

▼ B

- 4) *ASTM meetod* — *American Society for Testing and Materials*'i standardimääratluste ning nafta ja määrdainete spetsifikatsioonide 1976. aasta väljaandes sätestatud meetodid;
- 5) *põletusseade* — mis tahes tehniline seade, milles oksüdeeritakse kütuseid tekkiva soojuste kasutamiseks.

▼ M2*Artikkel 3***Raske kütteõli maksimaalne väävlisisaldus****▼ M5**

1. Liikmesriik tagab, et tema territooriumil ei kasutata rasket kütteõli, mille väävlisisaldus on suurem kui 1 massiprotsent.
2. Tingimusel et pädevad asutused teostavad kohast heiteseiret, ei kohaldata lõiget 1 kuni 31. detsembrini 2015 raskete kütteõlide suhtes:
 - a) mida kasutatakse põletusseadmetes, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivi 2001/80/EÜ (teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta) ⁽¹⁾ reguleerimisalasse, mille suhtes kehtivad kõnealuse direktiivi artikli 4 lõiked 1 või 2 või lõike 3 punkt a ning mis vastavad kõnealuses direktiivis selliste seadmete kohta kehtestatud vääveldioksiidi lubatud heitele;
 - b) mida kasutatakse direktiivi 2001/80/EÜ reguleerimisalasse kuuluvates põletusseadmetes, mille suhtes kehtivad kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 3 punkt b ja lõige 6 ning mille kuu keskmine vääveldioksiidi heide ei ületa 1 700 mg/Nm³, kusjuures suitsugaasi hapnikusisaldus on 3 % kuivaine mahust;
 - c) mida kasutatakse muudes põletusseadmetes, mis ei kuulu punktide a ja b reguleerimisalasse ning mille kuu keskmine vääveldioksiidi heide ei ületa 1 700 mg/Nm³, kusjuures suitsugaasi hapnikusisaldus on 3 % kuivaine mahust;
 - d) mis on ette nähtud põletamiseks rafineerimistehastes, kui tehase kõikide seadmete, välja arvatud punktide a ja b reguleerimisalasse kuuluvad põletusseadmed, gaasiturbiinid ja gaasimootorid, kuu keskmine vääveldioksiidi heide ei ületa, olenemata kasutatavast kütuseallikast või kütusekombinatsioonist, 1 700 mg/Nm³, kusjuures suitsugaasi hapnikusisaldus on 3 % kuivaine mahust.
3. Tingimusel et pädevad asutused teostavad kohast heiteseiret, ei kohaldata lõiget 1 alates 1. jaanuarist 2016 raskete kütteõlide suhtes:
 - a) mida kasutatakse põletusseadmetes, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/75/EL ⁽²⁾ III peatüki reguleerimisalasse ning mis vastavad kõnealuse direktiivi V lisas selliste seadmete kohta sätestatud vääveldioksiidi heite piirnormidele või, kui kõnealused heite piirnormid ei ole vastavalt nimetatud direktiivile kohaldatavad, mille kuu keskmine vääveldioksiidi heide ei ületa 1 700 mg/Nm³, kusjuures suitsugaasi hapnikusisaldus on 3 % kuivaine mahust;

⁽¹⁾ EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1.⁽²⁾ ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

▼ M5

- b) mida kasutatakse põletusseadmetes, mis ei kuulu punkti a reguleerimisalasse ning mille kuu keskmine vääveldioksiidi heide ei ületa 1 700 mg/Nm³, kusjuures suitsugaasi hapnikusisaldus on 3 % kuivaine mahust;
- c) mis on ette nähtud põletamiseks rafineerimistehastes, kui tehase kõikide seadmete, välja arvatud punkti a reguleerimisalasse kuuluvad põletusseadmed, gaasiturbiinid ja gaasimootorid, kuu keskmine vääveldioksiidi heide ei ületa, olenemata kasutatavast kütuseliigist või kütuste kombinatsioonist, 1 700 mg/Nm³, kusjuures suitsugaasi hapnikusisaldus on 3 % kuivaine mahust.

Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et ilma pädeva asutuse loata, milles on kindlaks määratud lubatud heite piirnorm, ei käitata ühtegi rasket kütteõli kasutatavat põletusseadet, mille väävlisisaldus ületab lõikes I sätestatud.

*Artikkel 3a***Laevakütuse maksimaalne väävlisisaldus**

Liikmesriik tagab, et tema territooriumil ei kasutata laevakütust, mille väävlisisaldus ületab 3,50 massiprotsenti, välja arvatud kütused, mida tarnitakse artiklis 4c osutatud heitevähendusmeetodeid kasutavate laevade tankimiseks suletud süsteemides.

▼ B*Artikkel 4***Gaasiõli maksimaalne väävlisisaldus****▼ M5**

1. Liikmesriik tagab, et tema territooriumil ei kasutata gaasiõlisisid, mille väävlisisaldus ületab 0,10 massiprotsenti.

▼ M2

*Artikkel 4a***▼ M5**

Liikmesriigi territoriaalvetes, majandusvööndis ja heitekontrolli piirkondades, sealhulgas SO_x-heitkoguste kontrolli piirkondades ja liidu sadamatesse või sadamatest liinivedusid teostavatel reisilaevadel kasutatava laevakütuse maksimaalne väävlisisaldus

1. Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et tema territoriaalvetes, majandusvööndis ja heitekontrolli piirkondades, mis moodustavad osa SO_x-heitkoguste kontrolli piirkondadest, ei kasutata laevakütust, mille väävlisisaldus on suurem kui:

- a) 1,00 massiprotsenti kuni 31. detsembrini 2014;
- b) 0,10 massiprotsenti alates 1. jaanuarist 2015.

▼ M5

Käesolevat lõiget kohaldatakse kõikide lippude all sõitvate kõikide laevade suhtes, kaasa arvatud need, mis alustasid sõitu väljaspool liitu. Komisjon võtab nõuetekohaselt arvesse kõiki hilisemaid muudatusi MARPOLi VI lisas sätestatud nõuetes, mida kohaldatakse SO_x-heitkoguste kontrolli piirkonnas, ja kui see on asjakohane, teeb põhjendamatu viivituseeta ettepanekuid muuta vastavalt käesolevat direktiivi.

1a. Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et tema territoriaalvetes, majandusvööndis ja heitekontrolli piirkondades ei kasutata laevakütust, mille väävlisisaldus ületab:

a) 3,50 massiprotsenti alates 18. juunist 2014;

b) 0,50 massiprotsenti alates 1. jaanuarist 2020.

Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 1 ja 4 ning artikli 4b kohaldamist, kohaldatakse käesolevat lõiget kõikide lippude all sõitvate kõikide laevade suhtes, kaasa arvatud need, mis alustasid sõitu väljaspool liitu.;

▼ M2

2. Lõike 1 kohaldamise tähtpäevad on järgmised:

a) Läänemere piirkonnas vastavalt MARPOLi VI lisa artikli 14 lõike 3 punktile a, 11. august 2006;

b) Põhjamere piirkonnas:

— 12 kuud pärast IMO määratluse jõustumist vastavalt kehtestatud korrale või

— 11. august 2007,

sõltuvalt sellest, milline neist on varasem;

c) kõigis muudes merepiirkondades, kaasa arvatud sadamad, mida IMO järgnevalt vastavalt MARPOLi VI lisa artikli 14 lõike 3 punktile b määratleb SO_x heitkoguste kontrolli piirkonnaks 12 kuud pärast nimetatud määratluse jõustumise kuupäeva.

3. Liikmesriigid on lõike 1 rakendamise eest vastutavad vähemalt järgmiste laevade suhtes:

— laevade suhtes, kes sõidavad nende lipu all, ja

— SO_x heitkoguste kontrolli piirkondadega piirnevad liikmesriigid kõikide lippude all sõitvate laevade suhtes ajal, mil laevad viibivad nende sadamates.

Liikmesriigid võivad kooskõlas rahvusvahelise mereõigusega võtta lisa-meetmeid ka muude laevade suhtes.

▼ M5

4. Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et liidu sadamatesse või sadamatest liinivedusid teostavad reisilaevad ei kasuta SO_x-heitkoguste kontrolli piirkonnast väljapoole jäävates tema territoriaalvetes, majandusvööndis ega heitekontrolli piirkonnas laevakütust, mille väävlisisaldus ületab 1,50 massiprotsenti kuni 1. jaanuarini 2020.

Liikmesriigid on käesolevate sätete rakendamise eest vastutavad vähemalt laevade osas, mis sõidavad nende lipu all, ja kõikide lippude all sõitvate laevade osas ajal, mil laevad viibivad nende sadamates.

5. Liikmesriik nõuab logiraamatu nõuetekohast pidamist, kusjuures logiraamatus esitatakse ka andmed kütuse vahetamise kohta.

▼ **M5**

5a. Liikmesriik püüab tagada käesoleva direktiivi nõuetele vastavate laevakütuste kättesaadavuse ning teavitab komisjoni nõuetele vastavate laevakütuste kättesaadavusest oma sadamates ja terminalides.

5b. Kui liikmesriik leiab, et laeval kasutatav laevakütus ei vasta käesoleva direktiiviga laevakütuse kohta kehtestatud nõuetele, on liikmesriigi pädeval asutusel õigus nõuda, et laev:

- a) esitaks dokumendi meetmete kohta, mida on võetud nõuetele vastavuse saavutamiseks, ning
- b) esitaks tõendid selle kohta, et vastavalt reisikavale on püütud osta käesoleva direktiivi nõuetele vastavat laevakütust ning kui see ei olnud kavandatud kohas kättesaadav, püüti leida alternatiivseid allikaid sellise laevakütuse saamiseks ning vaatamata kõigile käesoleva direktiivi nõuetele vastava laevakütuse saamiseks tehtud jõupingutustele polnud sellist laevakütust võimalik osta.

Laevalt ei nõuta nõuetele vastavuse saavutamiseks kavandatud marsruudilt kõrvalekaldumist ega tarbetut viivitamist.

Kui laev esitab esimeses lõigus osutatud teabe, võtab asjaomane liikmesriik arvesse kõiki olulisi asjaolusid ja esitatud tõendeid, et kindlaks määrata asjakohased meetmed, sealhulgas jätta kontrollimeetmed võtmata.

Kui käesoleva direktiivi nõuetele vastavat laevakütust osta ei õnnestu, teavitab laev sellest oma lipuriiki ja asjaomast sihtsadama pädevat asutust.

Kui laev on esitanud tõendid selle kohta, et käesoleva direktiivi nõuetele vastav laevakütus pole kättesaadav, teavitab sadamariik sellest komisjoni.

6. Vastavalt MARPOLi VI lisa eeskirjale 18 liikmesriik:

- a) peab avalikult kättesaadavat kohalike laevakütuse tarnijate registrit;
- b) tagab, et tarnija märgib tema territooriumil müüdavate kõikide laevakütuste väävlisisalduse kütusemahuti saatelehele, millega on kaasas vastuvõtva laeva esindaja allkirjastatud pitseeritud proov;
- c) rakendab meetmeid laevakütuse tarnija suhtes, kes on tabatud kütusemahuti saatelehele märgitud spetsifikatsioonile mittevastava kütuse tarnimiselt;
- d) tagab nõuetele mittevastava laevakütuse avastamisel meetmete võtmise laevakütuse nõuetega kooskõlla viimiseks.

7. Liikmesriik tagab, et tema territooriumil ei viida turule laeva diislikütust, mille väävlisisaldus ületab 1,50 massiprotsenti.

▼ M5*Artikkel 4b***Liidu sadamates kai ääres seisvate laevade kasutatava kütuse maksimaalne väävlisisaldus**

1. Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et liidu sadamakaide ääres seisvad laevad ei kasuta laevakütust, mille väävlisisaldus ületab 0,10 massiprotsenti, kusjuures meeskonnale jäetakse piisavalt aega, et pärast kai äärde saabumist nii kiiresti kui võimalik ja enne ärasõitu nii hilja kui võimalik teostada nõutav kütuse vahetus.

Liikmesriik nõuab, et iga kütuse vahetuse aeg kantaks laeva logiraamatusse.

2. Lõiget 1 ei kohaldata:

- a) laevade suhtes, mis seisavad avaldatud sõiduplaani kohaselt sadamakai ääres vähem kui kaks tundi;
- b) laevade suhtes, mis lülitavad välja kõik mootorid ja kasutavad sadamakai ääres seistes maa pealt saadavat elektrienergiat.

3. Liikmesriik tagab, et tema territooriumil ei viida turule laeva kerget kütteõli, mille väävlisisaldus ületab 0,10 massiprotsenti.

*Artikkel 4c***Heitevähendusmeetodid**

1. Liikmesriik lubab oma sadamates, territoriaalvetes, majandusvööndis ja heitekontrolli piirkondades mis tahes lipu all sõitval laeval kasutada artiklite 4a ja 4b nõuetele vastava laevakütuse kasutamise alternatiivina heitevähendusmeetodeid, kui on täidetud käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimused.

2. Lõikes 1 osutatud heitevähendusmeetodit kasutav laev peab pidevalt saavutama vääveldioksiidi heite vähenemise, mis on vähemalt samaväärne artiklite 4a ja 4b nõuetele vastava laevakütuse kasutamise korral saavutatava vähenemisega. Samaväärsed heite piirnormid määratakse kindlaks vastavalt I lisale.

2a. Liikmesriigid soodustavad heite vähendamise alternatiivse lahendusena kaldal asuvate energiavarustussüsteemide kasutamist sildunud laevade poolt.

3. Lõikes 1 osutatud heitevähendusmeetodid vastavad II lisas osutatud õigusaktides täpsustatud kriteeriumidele.

4. Kui see on põhjendatud teadusliku ja tehnilise arenguga heite vähendamise alternatiivsete meetodite osas ning tagamaks täielikku kooskõla IMO kehtestatud asjakohaste instrumentide ja nõuetega:

- a) on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 9a vastu delegeeritud õigusakte lisade I ja II muutmise kohta;

▼ **M5**

- b) võtab komisjon vastu rakendusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud heiteseire nõuded, kui see on asjakohane. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 9 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 4d***Liikmesriigi lipu all sõitva laeva pardal kasutatava heitevähendusmeetodi heakskiitmine**

1. Nõukogu direktiivi 96/98/EÜ⁽¹⁾ reguleerimisalasse kuuluv heitevähendusmeetod kiidetakse heaks kooskõlas kõnealuse direktiiviga.

2. Käesoleva artikli lõikega 1 hõlmamata heitevähendusmeetod kiidetakse heaks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2099/2002 (millega asutatakse laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS))⁽²⁾ artikli 3 lõikes 2 osutatud menetlusega, võttes arvesse:

- a) IMO koostatud suuniseid;
- b) artikli 4e kohaselt läbi viidud katsete tulemusi;
- c) mõju keskkonnale, sealhulgas saavutatavat heite vähenemist, ning mõju ökosüsteemidele suletud sadamates ja jõesuudmetes ja
- d) järelevalve ja kontrolli teostatavust.

*Artikkel 4e***Uute heitevähendusmeetodite katsetamine**

Liikmesriik võib – vajaduse korral koostöös teiste liikmesriikidega – anda loa laeva heitevähendusmeetodi katsetamiseks tema lipu all sõitval laeval või tema jurisdiktsiooni alla kuuluval merealal. Kõnealuste katsetuste ajal ei ole artiklite 4a ja 4b nõuetele vastava laevakütuse kasutamine kohustuslik, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) komisjoni ja asjaomast sadamariiki teavitatakse kirjalikult vähemalt kuus kuud enne katsetuste algust;
- b) katsetuste korraldamise load ei kehti kauem kui 18 kuud;
- c) igale asjaomasele laevale paigaldatakse manipuleerimist välistavad seadmed pidevaks järelevalveks korstnast eralduva heite üle ja neid kasutatakse kogu katsetusperioodi vältel;
- d) igal asjaomasel laeval saavutatakse heite vähenemine, mis on vähemalt võrdne käesolevas direktiivis täpsustatud kütuse väävlisisalduse piirnormide järgimisel saavutatava vähenemisega;

⁽¹⁾ EÜT L 46, 17.2.1997, lk 25.

⁽²⁾ EÜT L 324, 29.11.2002, lk 1.

▼M5

- e) kogu katsetusperioodi vältel on olemas sobiv jäätmekäitlussüsteem jäätmete jaoks, mis tekivad heitevähendusmeetodi kasutamise tõttu;
- f) kogu katsetusperioodi vältel kontrollitakse mõju merekeskkonnale, eriti suletud sadamate ja jõesuudmete ökosüsteemidele, ja
- g) kuue kuu jooksul pärast katsetuste lõpetamist esitatakse täielikud tulemused komisjonile ning tehakse avalikkusele kättesaadavaks.

*Artikkel 4f***Finantsmeetmed**

Liikmesriik võib käesolevast direktiivist mõjutatud operaatorite kasuks vastu võtta finantsmeetmed, kui need on kooskõlas riigiabi eeskirjadega, mida kohaldatakse või mis kehtestatakse kõnealuses valdkonnas.

▼B*Artikkel 5***Muutused kütuste tarnimisel**

Kui seoses järsu muutusega toornafta, naftatoodete või muude süsivesinike tarnimisel tekib liikmesriigil raskusi artiklites 3 ja 4 osutatud maksimaalsete väävlisisaldusmäärade kohaldamisel, teatab liikmesriik sellest komisjonile. Komisjon võib lubada selle liikmesriigi territooriumil kohaldada kõrgemat määra ajavahemikus, mis ei ületa kuut kuud; ta teatab oma otsusest nõukogule ja liikmesriikidele. Iga liikmesriik võib selle otsuse ühe kuu jooksul nõukokku läbivaatamiseks saata. Nõukogu võib kahe kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võtta teistsuguse otsuse.

▼M5*Artikkel 6***Proovivõtmine ja analüüs**

1. Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed, et proovivõtmise teel kontrollida kasutatava kütuse väävlisisalduse vastavust artiklitele 3, 3a, 4, 4a ja 4b. Proovivõtmine algab kuupäeval, mil jõustub asjakohane kütuse väävlisisalduse piinorm. Proove võetakse järjepidevalt, piisavalt sageli ja sellisel arvul, et proovid on representatiivsed uuritava kütuse suhtes, ning laevakütuste puhul sellise kütuse suhtes, mida laevad kasutavad asjaomastel merealadel või sadamates. Proove analüüsitakse põhjendamatu viivitusega.

1a. Rakendatakse järgmisi laevakütuse proovide võtmise ning nende analüüsi ja kontrolli vahendeid:

- a) logiraamatute ja kütusemahuti saatelehtede kontroll,

ning vajaduse korral järgmisi proovide võtmise ja analüüsi vahendeid:

▼ M5

- b) laevakütusest, mis tarnitakse laevale laeva pardal põletamiseks, võetakse proov tarnimise ajal vastavalt kütteõli proovide võtmist käsitlevatele suunistele, et teha kindlaks kütteõli vastavus IMO merekeskkonna kaitse komitee poolt 17. juulil 2009 resolutsiooniga 182(59) vastu võetud MARPOLi muudetud VI lisale, ja määratakse proovi väävlisisaldus, või
- c) proov võetakse laeva pardal põletamiseks ettenähtud laevakütuse tankidest, kui see on tehniliselt ja majanduslikul teostatav, ja laeva pardal asuvatest suletud mahutitest ning määratakse proovi väävlisisaldus.

1b. Komisjon võib vastu võtta vastu rakendusakte:

- a) proovivõtmise sageduse kohta;
- b) proovivõtmise meetodite kohta;
- c) uuritava kütuse representatiivse proovi määratlemise kohta.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 9 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Väävlisisalduse määramise standardmeetod on ISO meetod 8754 (2003) või meetod PrEN ISO 14596 (2007).

Selleks et teha kindlaks, kas laevale tarnitav ja seal kasutatav laevakütus vastab artiklite 3a, 4, 4a ja 4b kohaselt nõutavale väävlisisalduse piirnormidele, kasutatakse MARPOLi VI lisa VI liites sätestatud kütteõli vastavustõendamise menetlust.

▼ M2*Artikkel 7***Aruandlus ja läbivaatamine****▼ M5**

1. Artikli 6 kohaselt teostatud proovivõtmise, analüüside ja kontrollimise tulemuste põhjal esitab liikmesriik komisjonile iga aasta 30. juuniks eelmist aastat käsitleva aruande käesolevas direktiivis sätestatud väävlisnormide täitmise kohta.

Võttes aluseks käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt esitatud aruanded ning teated käesoleva direktiivi nõuetele vastavate laevakütuste puudumise kohta, mille liikmesriigid edastasid vastavalt artikli 4a lõike 5b viiendale lõigule, koostab komisjon ja avaldab 12 kuu jooksul alates käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kuupäevast aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta. Komisjon hindab vajadust käesoleva direktiivi asjaomaseid sätteid edaspidi karmistada ning esitab asjakohased seadusandlikud ettepanekud.

1a. Komisjoni võib võtta vastu rakendusakte aruandes sisalduva teabe ning aruande vormi kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 9 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

▼ **M5**

2. Komisjon esitab 31. detsembriks 2013 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele lisatakse vajaduse korral seadusandlikud ettepanekud. Komisjon kaalub aruandes õhusaaste vähendamise võimalusi, võttes muu hulgas arvesse: lõigete 1 ja 1a alusel esitatud aastaaruandeid; täheldatud õhukvaliteeti ja hapestumist; kütuse hindu; võimalikku majandusmõju ning täheldatud suundumusi ja edusamme laevade heidete vähendamisel.

3. Komisjon töötab koostöös liikmesriikide ja sidusrühmadega 2012. aasta 31. detsembriks välja asjakohased meetmed, sealhulgas komisjoni 16. septembri 2011. aasta töödokumendis meretranspordist tulenevate heidete vähendamise ja säästva veetranspordi vahendite paketi kohta määratletud meetmed, mis edendavad käesoleva direktiivi keskkonnanormide järgimist ja vähendavad võimalikku negatiivset mõju.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 9a vastu delegeeritud õigusakte artikli 2 punktide 1, 2, 3, 3a, 3b ja 4, artikli 6 lõike 1a punkti b ja lõike 2 kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga. Kohandamine ei või kaasa tuua käesoleva direktiivi reguleerimisala või käesolevas direktiivis määratletud kütuste väävlisisalduse piirnormide otsest muutmist.

Artikkel 9

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruse (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes) ⁽¹⁾ tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 9a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 4c lõikes 4 ja artikli 7 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. detsembrist 2012. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

▼ M5

arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4c lõikes 4 ja artikli 7 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 4c lõike 4 ja artikli 7 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

▼ B*Artikkel 10***Jõustamine**

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 1. juulit 2000. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate siseriiklike õigusnormide teksti.

▼ M5*Artikkel 11***Karistused**

1. Liikmesriigid määravad kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise korral.

2. Määratud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning võivad hõlmata sellisel viisil arvatud trahve, millega tagatakse, et rikkumisest majanduslikku kasu saanu jäetakse saadust ilma ja et trahvid suurenevad järk-järgult korduvate rikkumiste puhul.

▼B

Artikkel 12

Jõustumine

Direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 13

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼ **M5***I LISA***ARTIKLI 4c LÕIKES 2 OSUTATUD SAMAVÄÄRSED HEITE PIIRNORMID HEITEVÄHENDUSMEETODI KASUTAMISE KORRAL**

Artiklites 4a ja 4b ning MARPOLi VI lisa eeskirja 14 punktides 1 ja 4 osutatud laevakütuse väävlisisalduse piirnormid ning vastavad artikli 4c lõikes 2 osutatud heite piirnormid:

Laevakütuse väävlisisaldus (massiprotsent)	SO ₂ (ppm) / CO ₂ (mahuprotsent) heite suhtarv
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Märkused

- Heite suhtarv on kohaldatav üksnes naftal põhinevate kütteõli destillaatide või masuudi kasutamise korral.
- Põhjendatud juhtudel, kui CO₂ sisaldust vähendab heitgaasi puhastussüsteem, võib CO₂ sisaldust mõõta heitgaasi puhastussüsteemi sisselaskeava juures, tingimusel et sellise meetodi õigsust on võimalik selgelt näitlikustada.

▼ M5

II LISA

ARTIKLI 4c LÕIKES 3 OSUTATUD HEITEVÄHENDUSMEETODITE KASUTAMISE KRITERIUMID

Artiklis 4c osutatud heitevähendusmeetodid vastavad vähemalt järgmistes kohaldatavates õigusaktides täpsustatud kriteeriumidele:

Heitevähendusmeetod	Kasutamise kriteeriumid
Laevakütuse ja aurustuva gaasi segu	Komisjoni 13. detsembri 2010. aasta otsus 2010/769/EL, millega kehtestatakse kriteeriumid, mille alusel veeldatud maagaasi tankerid saavad kasutada muid tehnilisi meetodeid alternatiivina nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ (mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes; muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu laevakütuste väävlisisaldust käsitleva direktiiviga 2005/33/EÜ) artikli 4b nõuetele vastavate madala väävlisisaldusega laevakütuste kasutamisele ⁽¹⁾ .
Heitgaaside puhastussüsteemid	Resolutsioon MEPC.184(59), vastu võetud 17. juulil 2009 Kemikaale, lisaaineid, valmistisi ja kohapeal valmistatud asjakohaseid keemilisi ühendeid kasutavate heitgaaside puhastussüsteemide pesuvett, millele osutatakse resolutsiooni MEPC.184(59) punktis 10.1.6.1, ei tohi lasta merre, sealhulgas suletud sadamatesse ja jõesuudmetesse, välja arvatud juhul, kui laevaoperaator tõendab, et sellise pesuvee merre laskmine ei avalda märkimisväärset kahjulikku mõju ega ohusta inimeste tervist ega keskkonda. Kui kasutatav keemiline ühend on naatriumhüdroksiid, piisab sellest, et pesuvesi vastab resolutsioonis MEPC.184(59) esitatud kriteeriumidele ja selle pH ei ole kõrgem kui 8,0.
Biokütused	Biokütuste kasutamine vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta) ⁽²⁾ määratlusele kooskõlas asjakohaste CEN ja ISO standarditega. Biokütuste ja laevakütuste segud peavad vastama käesoleva direktiivi artiklis 3a, artikli 4a lõigetes 1, 1a ja 4 ning artiklis 4b sätestatud väävlisisalduse normidele.

⁽¹⁾ ELT L 328, 14.12.2010, lk 15.

⁽²⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16.